

Ode til Nasjonalparken.

Bodø city Bodø by, ikke langt hvis du kan fly.
Men her e en anna verden, la oss ta dæ med på ferden.
Ut i skogen opp i trærne, du kan kaste alle klærne.

Sjunkhatten!

Bli en del av moder jord, uten at du driver hor,
med naturens egne premissa så den ikke føl sæ dissa.

Sjunkhatten!

Her kan du gå på stien å føle skogens ro.
Og hør du ikke gjøken så kan du **vær** ko ko.
Treff du på ei lekker rype, eller kanskje ei gammel røy.
Uansett så e du fri for hyttebråk og motorstøy.
For bjørnen sover bjørnen sover i sitt lune hi
Ikke rop på elgen - gå heller stilt forbi

Langt i fra urbane jungla, langt fra Oslo, de e fakta.
Langt fra settet der de filma ”siste revejakta”

De e fakta, de e fakta.

Her er reven fri og røykes ikke engang ut av hiet.
Flytt på blikket, snu på arket, vi må bla til neste side.

Ikke tie, ikke tie.

Bak oss her ligg ubrutt mark -

Sjunkhatten nasjonalpark.

Her ligg naturen som den lå, for Hamsuns helt - Isak Sellanrå.

Han va rå, han va rå.

Men hadde han kommet i dag for å bygge, hadde det blitt ei
anna bok.

Han kunne ikke pløyd han kunne ikke rydde, han kunne ikke
hogd ned trær eller buska.

Så tittelen på historia vi skriv i dag blir:

Om hundrede år e de dette vi huska!

Av Kjetil Sørbotten

i samarbeid med kl.9 ved Valnesfjord skole